

Kedves ünnepeltek és tisztelt ünneplők!

Egy idézettel szeretném kezdeni: „*A mai napon kezdődik el az életem egy új szakasza, mert ma a világ egyik polgára lettem. Ma lettem felnőtt, mától másnak is számadással tartozom, nem csak magamnak és a szüleimnek. Már nem csak a jegyeimért felelek, mától a világnak tartozom számadással, a jövővel, az élet nyújtotta minden lehetőséggel. Mától kezdve a dolgom az, hogy itt legyek, nyitott szemmel, lelkesen, felkészülten. Hogy mire? Nem tudom. Bármire és mindenre. Hogy elkezdjem az életet és hogy szeressek, hogy vállaljam a felelősséget és éljek a lehetőségekkel.*”

Kedves diákok! Valami ilyesmi járhat a fejetekben. Ilyen és ehhez hasonló gondolatok. A kérdés az, hogy fel vagytok-e készülve arra, amire már rég vártatok? Arra, hogy kikerüljete az iskolapadból, hogy eltávolodjatok tanáraitok látóköréből. Hogy döntsetek és vállaljátok érte a felelősséget, akár rossz, akár jó döntés. Érzitek-e az előttetek álló változás fontosságát és súlyát? Eddig egy rossz döntés, például hogy nem tanulom meg a magyar verset, vagy nem készítem el a matek házit, azt vontam maga után, hogy, elég nagy valószínűséggel, rossz jegyet kaptál. De ami most előttetek áll, az már nem ilyen egyszerű. És most már csak a szülő és a család az, aki segíthet, irányíthat, tanácsot adhat.

Mi, pedagógusok abban reménykedünk, hogy ha óvó és féltő szemünk nincs is rajtatok, tudni fogjátok, melyik a jó út. De ha elsőre nem is sikerül, az elszántság és az akarat, hogy „meg tudom csinálni”, előbb-utóbb eredményre vezet. De szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy saját kezetekben van a sorsotok. Szeretnétek valamit elérni? Hajrá!!!

Vass Albert így fogalmazott: „*Megtanultam, hogy mindenki a hegytetőn akar élni, anélkül hogy tudná, hogy a boldogság a meredély megmászásában rejlik*”. Ne keressétek tehát az igazi munka és teljesítmények nélkül kiadott bizonyítványok csalóka világát. A sikerért, a

tudásért mindig meg kell dolgozni. És ennek a folyamatnak az eredményeképpen valamiben jobbak és ügyesebbek lesztek. Ettől lesztek egyediek, érdekesek, értékesek. A társadalomnak pedig érdekes és egyedi személyekre van szüksége.

Tisztelt szülők, legyenek büszkék gyermekeikre! Van, akinek ezek a diákévek nagyon jól, vannak, akiknek kevésbé jól sikerült. Bízunk abban, hogy mindannyian megtalálják az útjukat. Legyenek mellettük, támogassák őket, most már helyettünk is.

Kedves diákok! Kívánok nektek nagyon sok sikert, bátorságot, kitartást. És tegyétek tarisznyátokba a só és a pogácsa mellé ezt a Pázmány Péter-gondolatot:

*„Nemes szép élethez,
Nem kellenek nagy cselekedetek,
Csupán tiszta szív
És sok-sok szeretet.”*

Spier Tünde,
a Csiky Gergely Főgimnázium
igazgatója